

Columbia

Tidning för Columbia-konferensen.

Arg. VI.

ROCK ISLAND, ILL. och Bellingham, Wash., April 1905.

No. 4.

“Han är uppstånden.”

M. L. L.

Detta är en del af den första nytestamentliga påskpredikan, som “Herrens ängel” höll för “Maria Magdalena och den andra Maria”, som tidigt gått ut för att bese grafven. De sökte den döde Mästaren, nu fingo de höra att han ej längre var död och i grafven; de fingo veta att han var uppstånden och lefde.

Af alla händelser, som timat från världens skapelse intill nu, är Kristi uppståndelse af den största betydelse. Af kärlek till den fallna världen sände Gud sin Son att försona alla synder. Denna försoning skedde på förbannelsens träd, då Kristus dog i vårt ställe. Han dog rättfärdig för orättfärdiga, den fullkomligt syndfrie för brottslingarna. “Herren kastade allas våra synder uppå honom.” Blodsutgjutelse var nödvändig, om syndaförlåtelse skulle kunna erhållas. Han göt sitt blod i korsets smäde- och smärtefulla död, och nu kunna vi få syndernas förlåtelse genom tron på hans namn.

Men skulle Kristi död få sin fulla betydelse och välsignelse för världen, så måste ock hans uppståndelse följa därpå. Därför säger ock skriften: “Jesus, vår Herre, har blifvit utgifven för våra synders skull och uppväckt för vår rättfärdiggörelses skull.” Rom, 4: 24, 25. Om detta härliga böbelställe skrifver dr Fjellstedt följande: “Jesus är utgifven i döden för våra synders skull och till deras försonande, och uppväckt för vår rättfärdiggörelses skull, i det Gud, då han uppväckte Jesus från de döda, därmed erkände fullgiltigheten af hans i döden frambruna försoningsoffer, som i rättfärdiggörelsen kommer syndaren till godo, så att i den uppståndne Kristus den troende syndaren rättfärdiggöres af nåd.” Om senare delen af samma bibelställe säger en annan Herrens tjänare “Han är uppväckt för vår rättfärdiggörelses skull, icke blott för att vi skulle kunna tro vår rättfärdiggörelse, utan till en offentlig förklaring och ett oemotsägligt

bevis på att vi blifvit rättfärdiggjorda.” “Om Kristi död är betalningen för min skuld, så är hans uppståndelse på sätt och vis kvittensen därpå.” Lycklig, ja salig är därför i sanning hvarje troende själ! Hennes skuld är utplånad. I Kristus Jesus är hon fullkomligt ren, helig, fläckfri inför Gud. Ja, den rättfärdiggjorda människan är så fullkomlig inför Gud, som om hon alltid hållit alla Guds bud och såhunda aldrig gjort någon synd.

Men vore icke Kristus uppstånden, då saknade vi detta, då vore vi förlorade i trots af Kristi död. Där-om skrifver aposteln Paulus i 1 Kor. 15 kap.: “Men om Kristus icke är uppstånden, så är vår predikan fä-fäng, så är ock eder tro fä-fäng, och I äro ännu i edra synder. Så äro ock de förtappade, som hafva afsonnat i Kristus.” Kort därpå utbrister han: “Men nu är Kristus uppstånden ifrån de döda och har blifvit en förstling bland de afsonnade. Ty såsom alla dö i Adam, så skola ock alla i Kristus göras lefvande.”

Denna sanning, att Jesus Kristus är uppstånden ifrån de döda, har ock blifvit på det allra starkaste bekräftad med många bevis. Aposteln Paulus talar i 1 Kor. 15 kapitel om ej mindre än sju gånger, då den uppståndne Frälsaren visade sig för de trovärdigaste vittnen. De heliga evangelierna tala om ännu fler uppenbarelser af den uppståndne. Hvarje sann kristen har ock i sin egen erfarenhet ett oemotsägligt bevis på att Kristus är uppstånden, ty ingen annan än den uppståndne Frälsaren kunde föra den förlorade och döde syndaren till barnskap och lif. Jesus säger: “Jag lefver, och I skolen lefva.”

Men härvidlag böra vi ock akta på att hvarje troende kristen är genom Kristi uppståndelse förpliktad att vandra i ett nytt lefverne. Så säger aposteln i Rom. 6: 4: “Såsom Kristus vardt uppväckt ifrån de döda genom Faderns härlighet, så skola ock vi vandra i ett nytt lefverne.” Ja, “den som säger sig blifva

i honom, han är ock pliktig att själf så vandra som han vandrade.” Men denna plikt är ej något tungt ok. Nej, Kristi kärlek tvingar, och kärlekens tvång är alltid ljust. De kristna blott beklaga sig, att de ej kunna vara alldeles fullkomliga, när det gäller att vandra i Jesu fotspår.

En berättelse hämtad ur “De bibliska hufvudbegreppen, utarbetad af Hans Nilson, v. pastor”, må nu avsluta dessa enkla rader. Berättelsen har till öfverskrift: “Känner du den uppståndne?” och lyder som följer: Den berömda engelske adelsmannen George Littleton förnekade Jesus vara Guds Son. Icke nog med att han själf förkastade Kristus, utan han försökte äfven förmå andra därtill. Han var öfvertygad, att så länge berättelsen om Kristi uppståndelse icke var grundligt vederlagd, kunde inga af de andra evangeliska berättelserna förnekas. Med all ifvet försökte han därför vederlagga de skrifter, hvori uppståndelsen för-svarades såsom en bestämd tilldragelse. Men under sitt arbete blef han fattad af den gudomliga sanningens kraft. Han frångick icke blott sina förra åsikter, utan han bekände också högt och öppet för hela världen, att han trodde på Jesus Kristus, den korsfäste, men uppståndne Herren. Af den gamle otrogne Saulus hade blifvit en ifrig Paulus, som tjänade Herren genom att utgifva upphyg-gliga skrifter.”

Dyre läsare! Vår innerliga önskan är, att du med aposteln Petrus må kunna säga: “Välsignad vare Gud och vår Herre Jesu Kristi Fader, som efter sin stora barmhärtighet har födt oss på nytt till ett lefvande hopp, genom Jesu Kristi uppståndelse från de döda.”

**Beaktansvärda ord af hufvud-redaktören för tidningen
“Lutheran.”**

C. E. E.

Fastlagen betonar särskildt två förgätna behov. Det ena är behovet af förlåtelse, det andra, behovet af en alltillräcklig Frälsare att göra

förlåtelse möjlig. Vi tala om dem såsom förgätna endast uti relativ betydelse. Tänkandets strömfåra i världen leder bort från dessa djupare behof, och utom de evangeliska samfundet, och till en stor del inom dem, har den etiska åskådningen af de religiösa sanningarna kommit att styra mängas tankar. Vi hafva skilts vid den tiden, när Gud förkunnades som en förtärande eld emot synden, och hafva inträdt uti den tidsålder, där människorna endast vilja höra att Gud är kärlek. Kärleken omfattar allt, och spörsmålet om synd och straff i deras förhållande till karaktär och öde har utaf många ohjälpligen tillbakavisats. Icke så att människorna hafva öfvergifvit att tro på dessas verklighet, utan vikten har lagts så öfverväldigande på religionens solsida, att dess skuggsida förgätits.

Vi höra mycket i vår tid om en tilltagande uppskattning af Kristi etiska lärdomar. Bergspredikan, beröfvad dess andliga mening, den mindre hälften af det stora budet, barmhärtighetsgärningarna Herren gjorde och befallde, Guds faderskap i vid och allmän betydelse, människornas broderskap i samma allmänna mening, gärningarnas rättfärdighet och icke trons, och ett slags estetiskt värderande af Kristi lif och karaktär, utgöra de utmärkande dragen i vår tids populära trosbekännelse såsom reflekterad i pressen och äfven i mängas predikningar. Människornas förhållanden sins emellan och till den värld, uti hvilken de nu lefva, hellre än deras förhållande till Gud och det tillkommande lifvet, är mängas älsklingsämne, och de synas hafva förlorat sitt fäste uti de stora den kristna religionens grundsanningar. Helt naturligt har religionen utmynnat uti görandet af vissa goda gärningar, såsom att föda de hungriga, hela de sjuka, lindra nöd, medlande i arbetare- och andra sociala svårigheter, uppväckande af reformsträfvanden, göra goda medborgare och mera sådant. Litet aktar man synden såsom en förbrytelse emot Gud, såsom kräfvande godtgörelse, såsom fordrande förlikning. Det är tvifvelaktigt, huruvida behofvet af gudomlig förlåtelse är så tydligt erkänt af många s. k. kristna, som det är bland många buddhister och mohammedaner och andra hedningar. Det är ock orsaken till att så mycken vikt i vår tid fästes vid Kristi läras

skönhet (det är, en del af den), vid hans lif och karaktär, och så litet vid betydelsen och behofvet af hans försoning. Vi må väl vara djupt tacksamma, att kyrkoåret kommer till vår räddning, och att under de sex veckorna af fastlagstiden de kristna i allmänhet få ägna sina tankar åt de stora fakta: synd och återlösning. Nu är det som kyrkan vandrar den vägen, där man hvarje år kan se Guds Sons fotspår, en stig som når sin höjdpunkt i korset på Golgata kulle. Där utkämpades den stora centrala tragedien i mänsklighetens historia, och ett svar gafs en gång för alla, ett svar tecknadt i blod, på den frågan: Huru kan jag vara försäkrad att icke mina synder längre behöfva att skilja mig ifrån Gud?

Välkommen, du välsignade tid! Det är kyrkans vederkvickelsetid och begründningstid till åstadkommande af ett djupare andligt lif. Det är hennes väckelsetid, när hon på sätt och vis vänder sig bort från hedningen och från världen i allmänhet, och begrundar sina egna djupaste behof. Det är hennes årliga svar på världens tjusning, som vill fästa de kristnas uppmärksamhet på andra ting än synd och skuld och den stora försoningen på korset. Epifaniastiden med sin längtan för de återlösta föregår; pingsten med sin insamling af de botfärdiga följer. Fastlagstiden är tiden för själfransakning, för vidkännandet af själens största behof; och den är tiden för ett förlängdt och stadigt beskådande af korset, där han, "som icke visste af synd, för oss gjordes till synd, på det att vi skulle varda Guds rättfärdighet i honom." Hvar vore i dag den lutherska kyrkan utan denna hennes största vederkvickelsetid under året?

Det andliga byggnadsarbetet på Guds tempel.

(Inledande anmärkningar till diskussion öfver ofcannämnda ämne.)

Text: 1 Kor. 3: 9—17.

I ordets högsta bemärkelse är Gud själf och vår Herre Kristus templet för alla saliga och fulländade väsen. Men då vi äro skapade enligt Guds bild och liknelse, så innebär detta, att äfven vi såsom Guds barn äro hans tempel. Gud bor i sina trogna, likasom de olika personerna inom gudomsväsendet bo uti hvarandra. De bo äfven uti Gud

och uti hvarandra. De hafva blifvit "en ande med Herren", och de äro i förhållande till hvarandra "ett hjärta och en själ."

De trogna äro ett Guds tempel redan under vandrigen i tron, men detta tempel är icke färdigbyggt förr, än såväl individen som hela kyrkan nått sin slutliga fulländning vid den yttersta domen. Därför pågår ett arbete uti, med och genom den troende människan för uppnäendet af det föresatta målet. Guds Helige Ande är den som utför detta arbete. Han allena kan utföra detta Guds verk, ett verk, som kan jämföras endast med skapelsen, försoningen och den slutliga världsförvandlingen. De olika personerna inom gudomsväsendet hafva älskat människan så högt, att intet skapat väsen någonsin skall kunna afgöra vilkendera älskade mest. Hvem kan mäta gränserna af Faders kärlek, som utgaf ende Sonen att dö för syndare? Hvem kan fatta höjden af Sonens kärlek, som icke skonade sig själf, utan var lydig intill korsets död? Men ej mindre är Andens kärlek, då han, den heliga, oändligt rena och härliga himladufvan sänker sig ned för att göra sig ett bo uti den fallna och orena människan. Tänk hvilket arbete, hvilket tålamod att återställa det förlorade barnet, som i satans händer blifvit så grufveligen fördärfvad.

Hvarje benådad själ äger den Helige Ande, ty utan honom finnes intet andligt lif. Han verkar uti människan, rannsakar, pröfvar och dömer. Han undervisar, bestraffar, varnar, tuktar, men äfven tröstar och gläder. Så helgar han den enskilda till den invärtens människan. På samma gång leder han hennes lefnadshändelser. Han styr lefnadshändelserna för att genom dem bereda henne för hennes plats i det timliga samhället. Josef måste föras till Egypten i fångenskap. Moses skulle först fostras vid konungens hof och sedan tillbringa så många år i öknen. Martin Luther måste blifva munk och en grunligen lärd, rätt-trogen katolik. Allt detta skedde enligt Guds Andes plan med dem för att utbilda dem för ett kommande stort värf. Så verkar han uti och med alla sina trogna, enligt sin vishet och sitt gudomliga råd angående hvar och en.

Men de äro icke maskiner, icke viljelösa träd i skogen, utan viljan-

de, tänkande väsen, som af eget fritt val lämna sig i hans händer och underkasta sig hans verksamhet, då de lärt känna hans vilja. Han har utgjutit sin kärlek uti dem, helgat deras vilja och deras själskrafter och använder nu dessa i sin tjänst, enligt sin heliga vilja och sitt råd, men med ett villigt uppoffrande å människans sida. Den troende omfattar Herrens sak såsom vore den hans egen. Han nitälskar, uppoffrar, gläder sig eller sörjer för Herrens sak och Guds verk som vore detta allt hans eget, såsom det ock genom Guds nåd är. Så verkar då Guds Ande med och genom människan.

Grunden för denna verksamhet är angifven i texten och på många ställen i Guds ord, nämligen Jesus Kristus allena. Intet annat namn under himmelen är gifvet, i hvilket människor kunna blifva frälsta. Paulus, hedningarnas apostel, höll sig för att ej veta annat bland de vise korintierna än Jesus Kristus och honom korsfäst. Hans mission grundade sig härpå. Hela den hedningkristna kyrkans historia har visat, att Paulus var en vis byggmästare. Men det var icke Paulus, utan Gud, som lade denna grundval och hörnsten, då han enligt sitt löfte sände och utgaf i döden sin enfödde Son för den fallna människovärlden.

Det var Kristi försoningsverk, som gaf syndare tillträde till Gud och gjorde det möjligt att återställa människan till salig gemenskap med Gud. Detta lärer Paulus, då han säger, att "Gud var i Kristus och försonade världen med sig själf" och "förmanar genom oss: Låten försona eder med Gud." Ingen människa hade kunnat erhålla den Helige Ande, som icke Kristus såsom medlare och försonare varit orsaken härtill och gifvaren af denna gåfva.

Försoningsverket är fullbordadt. Det hade sin tusenåriga förberedelse. Men det evigt gällande offret är framburet. Från försoningens synpunkt är "allt tillfredsställt." Han har blifvit klippan, på hvilken församlingen, gudstempelt, hvilat. Såsom uppstånden från döden har han befallt, att korsets evangelium skulle predikas för hela skapelsen och alla folk göras till lärjungar. Detta arbete är nu pågående, och vår Herre Kristus, som meddelar sin Ande, leder ock denna Andens verksamhet uti och genom församlingen. Han har lofvat att vara med oss alla da-

gar intill världens ände, och uppenbarelséboken framställer honom såsom värdare af kristenhetens ljusstakar. Men den, som så är midt ibland oss, står på samma gång i Guds åsyn, på hans högra hand och mauar godt för oss. Han sköter vår gudstjänst inför tronen, och alla helgons böner gå genom hans hand till Gud. Så är han då den lefvande grunden för Guds lefvande tempel, församlingen, och hvad han är för hela församlingen, det är han för individen.

Medlen för denna verksamhet äro nådemedlen, de medel genom hvilka Guds nåd meddelas oss. Dopet, ett Guds ord med vatten såsom sin lekamen, pånyttfödel, upptager, omskapar. Man blir barn i Guds familj, en sten i kyrkans mur. Odöpta människor äro icke byggnadsmaterialer, som församlingen kan använda.

Nattvarden, brudens sakrament, förenar, sammanfogar själarne med Kristus och med hvarandra. Den är det särskilda, starka föreningsbandet. Kristus säger: "Den som äter mitt kött och dricker mitt blod, han förblifver i mig och jag i honom." Paulus säger: "Emedan det är ett bröd, äro vi, de många, en kropp, ty vi varda alla af det ena brödet delaktiga." Ordet är det allmänna medlet, likt murbruket, som förenar alla stenarna. Det skall ock brukas vid alla tillfällen och under alla omständigheter och förhållanden. "Predika ordet, träd fram i tid och otid." "Haf akt på dig själf och på läran, förblif däri, ty om du så gör, frälsar du både dig själf och dem, som höra dig."

Människor hafva velat använda andra medel för människors salighet. Den ene tror på botbänken, neddoppningen eller klädedräkten såsom verksamma medel, andra på väckelser genom mänskliga tillställningar. Men blott ordet har löfte om att icke komma tillbaka fåfängt. Blott ordet är det tveeggade svärdet, demaren öfver tankar och hjärtats uppsät." Bibeln innehåller allt Guds ord till människovärlden. Den är den stora lifsboken, gifven åt människan. Hednavärldens vise hafva intet Guds ord i sin filosofi, som vi behöfva vid sidan af bibeln. Andevärldens slödder profeterar för spiritister, men Guds folk skyr denna lära, ty "den som frågar de döda är Herren en styggelse."

Ordet är aldrig utan verkan, då det brukas, men det verkar aldrig tills lifs, utan till döds, då det brukas

utan tro eller sökande efter salighet enligt ordet. Skriften säger, att vår tro öfvervinner världen, men man kan ock säga, att ordet öfvervinner världen, ty tron och ordet äro hos Guds folk förenade och få icke skiljas.

Då Anden verkar för framställandet af Guds tempel, sker detta enligt en helig och lefvande ordning och enligt en gudomlig plan. Guds ord framställer församlingen såsom en kropp, med Kristus såsom dess hufvud och de troende såsom lemmar i kroppen och bestända för hvar sin särskilda förrättning. Gåfvorna äro olika. Så antyder också Paulus gåfvornas mångfald och nödvändigheten af ordning, då han säger, att en planterar, en annan vattnar, en lägger grunden, en annan bygger på densamma.

Vid alla viktiga företag, där många skola utföra ett gemensamt arbete, är det särskildt af behöfvet, att ordning och plan finnas, och att ett gifvet system följes. Ordning, plan och system spåras på alla områden uti Guds verk, vare sig de tillhöra naturens eller andens värld. Inom lokal-församlingen och inom samfund och kyrka måste ordning respekteras, om verksamheten skall krönas med framgång. Vi må därför icke anse Guds Andes verksamhet uti den troende eller uti och genom församlingen vara ett planlöst måfå, då han bygger den store Gudens tempel, ty lifvet har alltid sin ordning, då döden däremot ingen ordning känner.

Gud har därför gifvit särskilda kyrkliga ämbeten, vissa bestända och begränsade tider med sina särregna förhållanden. Han tog sitt rike ifrån det otrogna Israel och gaf det åt hednafolken för en viss tid. Han fostrar enskilda personer, t. ex. Luther, Melancton och Gustaf II Adolf, för någon särskild kallelse inom Guds rike. Han fostrar en nation, t. ex. Sverige, för att bryta väg för evangelisk frihet och allmän folkbildning. Den lutherska kyrkan har haft en evangelisk anda stark nog att sammanhålla henne, då den reformerta däremot sönderfallit i sekter. Orsaken härtill torde till stor del ligga uti den bekännelse och lära, som den lutherska kyrkan ägt klarare än någon annan och den bättre, mera andeliga ordning och disciplin, som hon haft framför de öfriga kyrkorna. Hon har haft en bestämd plats för hvarje sten i sin kyrkomur, och hon har hållit strängt

uppå att hvarje sten skall behålla sin plats. Den katolska kyrkan håller strängt på ordning och kyrklig tukt, men denna ordning är icke evangelisk, och hennes system är icke gudomligt, utan anti-kristligt.

Man kan säga, att de olika kyrkorna och deras många individer bygga, och att inom alla lägren finnas de, som bygga på den rätta grunden, Kristus. Men de olika samfundet kunna, likaväl som de enskilda, bygga med bättre eller sämre materialer. Sådant visar också historien, som de lämnat. Men Guds Ande tager stenar från de olika schakten och fogar dem samman till ett enda tempel, till en gemensam kyrka och församling. Det finnes en helig unionism, likaväl som en ohelig. Guds församling är en enda, samma Ande bor i alla de trogna, de bygga på samma grund, de gå till samma mål. Splittringen inom kristenheten är otrons verk, som skall öfvervinnas. Elden skall förbränna allt verk som icke håller profvet uti Guds dom. Vid Kristi tillkommelse och vid yttersta domen skall kyrkans enhet visa sig klart inför hela mänskligheten. Men under hela tiden, då bygandet pågår, arbetar Guds Ande mot det målet, och hvarje dag, månad och år för templet allt närmare denna fulländning. Detta arbete har ingen människa kunnat leda, därför har hvarje trogen lokalförsamling arbetat bäst i den sanna unionismens intresse genom att troget oekra med sina pund och genom Guds nåd söka vara till Guds ära, hvad hon blifvit genom nåden. Mänskliga unionssträfvanden hafva alltid misslyckats. Katolikerna sökte befordra kyrkans enhet på bekostnad af Guds ord och samvetsfrihet. De reformertas sträfvanden hafva tagit formen af proselytism eller rationalistisk indifferentism.

Målet skall dock vinnas, inom såväl tiden som inom evigheten. I början var Kristi kyrka "ett hjärta och en själ." Detta säger oss, att hela församlingen efter tusenårig utveckling skall blifva äfven på historiens område fullt enig. Det skall blifva "ett färahus och en herde", ej mera jude och grek, ej mera katolik och lutheran och reformert, utan alla "ett i Kristo Jesu." Andeligen har kyrkan varit detta hela tiden, hon blir det allt mera för hvarje dag och hennes framtid på jorden skall sluttligen uppenbara denna enhet, såväl en yttre som en inre.

Kyrkan har genomgått mångt blods- och eldsdop allaredan. Vid hvarje sådan profvotid har hon framträdt mera ren och enig. Ännu återstår en ända större profvotid och, bortom denna, en i yttre måtto bättre och enigare kyrka.

I härligheten hos Gud är templet fullbyggdt, och dess invigning firas bortom världsdomen. Denna beskrives uti Upp. 21 kap. Intet lokaltempel finnes mera, då Gud blifvit allt i alla. Han är själf templet för de trogna, och hela den frälsta skaran är hans tempel. Gud bor uti dem alla och i hvarje individ, och de bo alla uti Gud, likasom gudomspersonerna bo uti hvarandra.

B. S. NYSTRÖM.

Augustana synoden.

(Tal af pastor J. Jespersen vid församlingens i Seattle 20 års-fest den 18 febr. 1905 i sammanhang med konferensens årsmöte.)

Så lyder det ämne, som kommit på min lott att på en kort stund behandla. Det är i sanning ett vidsträckt och innehållsrikt ämne, ty Augustana-synoden omfattar de Förenade staterna, Alaska och Canada, är delad i åtta konferenser, räknar öfver 1,900 församlingar med 519 pastorer och 225,000 medlemmar samt disponerar öfver ett egendomsvärde af \$7,200,000. Dess egentliga uppgift har varit och är att uppsöka och samla de svenska immigranterna och deras barn i kyrkans sköte och gifva dem en kyrklig, luthersk, andlig fostran.

Först vilja vi nämna något om den svenska lutherska kyrkan i Amerika, såsom vi finna den före bildandet af Augustana-synoden. Redan 1638 kommo svenskar till Amerika. De bosatte sig på Delaware-flodens stränder och byggde där, hvarest staden Philadelphia nu står, den första lutherska kyrkan i detta land. Allt sedan dess ha svenska immigranter tid efter annan kommit till detta land, men före 1840 var deras antal ganska ringa och försvann helt och hållet i mängden af andra nationaliteter. De följande tio åren blef immigrationen allt mera regelbunden, och 1850 började den antaga rätt stora proportioner. I de nordvästra staterna uppstod det ena svenska nybygget efter det andra. I andligt afseende voro de nykomna som får utan herde. Först 1848 organiserades en svensk luthersk församling i

New Sweden, Iowa. År 1849 kom pastor L. P. Esbjörn från Sverige och började arbeta bland de förskingrade fattiga landsmännen. Han stiftade församlingar i Andover, Moline och Galesburg, Ill.

Den 18 sept. 1851 organiserades den Norra Illinois-synoden, som kort därefter förenade sig med General-synoden. Esbjörn och några norskar hade inbjudits att med sina församlingar vara med vid den nya synodens organiserande, och de hade antagit inbjudningen. Esbjörn blef hindrad under resan till mötet, så att han anlände först dagen efter det synodens konstitution antagits. I denna konstitution hette det: "This synod regards the Word of God as the only infallible rule of faith and practice, and the Augsburg Confession as containing a summary of the Christian religion, mainly correct." Mot denna artikel reserverade sig Esbjörn, men drog sig ej tillbaka från föreningen, emedan han trodde, att personer med olika uppfattningar skulle kunna samarbeta. Immigranternas antal ökades ständigt och behofvet af pastorer blef allt större. Visserligen hade några pastorer kommit från Sverige, bland dem T. N. Hasselquist och Erl. Carlsson, men antalet var allt för litet för det myckna arbetet. Pastor Hasselquist sökte på enskild väg undervisa kristligt sinnade ynglingar och begagna dem till medhjälpare i församlingsarbetet. För att vidare afhjälpa bristen på lärare upprättades en skandinavisk professur vid Norra Illinois-synodens läroverk i Springfield, Ill. Prof. Esbjörn valdes till professor och började 1858 sitt arbete såsom sådan, men kunde ej länge fortsätta därmed, emedan läroverkets president hyllade den s. k. ny-lutheranismen och därför gjorde det trängt och odrägligt för Esbjörn, som höll orubbligt fast vid den oförändrade Augsburgiska bekännelsen. Språkfrågan var ock besvärlig. En ändring blef nödvändig. Esbjörn resignerade 1860. I april samma år höllo de svenskar och norskar, som tillhörde Norra Illinois-synoden, ett möte i Chicago och beslutade att utträda och bilda egen synod. Ett möte för detta ändamål utlystes och hölls i den norska lutherska kyrkan på Jefferson Prairie, Wis., där 27 präster och 13 lekmannadelegater, representerande 49 församlingar, organiserade sig den 5 juni 1860 till en synod, som på förslag af pastor No-

relius antog namnet Augustana-synoden, d. ä. Augusburgiska bekännelsens synod. Pastor T. N. Hasselquist valdes till dess förste president, hvilket ämbete han beklädde i tio år. Af dem vi kalla grundläggare och fäder har ingen annan utöfvat ett så stort och hälsosamt inflytande som Hasselquist. Såsom pastor, predikant, tidningsredaktör, författare, läroverkspresident, synodalpresident och teologisk professor var han af allra största betydelse för hela synoden. En mera vördnadsbjudande, sant ödmjuk, innerlig, genomärlig, öppenhärtad, pålitlig, helgjuten helgad kristlig karaktär är ej godt att finna. Han var en rätt israelit, i hvilken intet svek var. Vid hans sida stodo sådana fromma och trofasta, om sjäalars frälsning nitiska och begäfvade män som Erl. Carlsson, Jonas Swensson, O. C. T. André, E. Norelius m. fl. Under dessa utmärkta, erfarna mäns ledning fick Augustana-synoden från början den fasthet och stadga, i synnerhet i läran och bekännelsen, som kännetecknat den allt sedan. Dessa män visste hvad de trodde och bekände öppet och utan svek sin tro. Gåfvorna hos dem voro mångahanda, men anden var en. Denna enhet i anden midt uti gåfvornas mångfald och denna öppenhet och bestämdhet i läran och bekännelsen midt under alla växlingar, brytningar, olika förhållanden och omständigheter har gjort, att synoden med hvarje år tillväxt i inre och yttre styrka och med framgång kunnat möta allt motstånd och segrande och odelad komma ut ur hvarje strid.

Augustana-synoden är den enda lutherska kyrkan bland svenskarna i Amerika. Den har samma lära som statskyrkan i Sverige, men har aldrig stått i någon organisk förening med henne, churu den har ansett henne som sin moder och själf velat heta och af henne blifvit kallad och officiellt erkänd såsom dess dotter. Att författningarna äro olika i Sveriges kyrka, som är statskyrka och existerar under de förhållanden, som äro rådande där, mot hvad författningarna äro i dotterkyrkan, som är frikyrka och existerar under de förhållanden, som äro rådande i detta land, det är tydligt och kan ej annat vara. Den lutherska kyrkan är sådan, att den passar för alla tider, för alla folk och för alla förhållanden. Den är en kyrka för hjärtat och anden. Den tillbeder i anda och san-

ning. Hon föraktar ej former, seder och bruk, som hon anser goda och nyttiga, men hon räknar dem alla för oväsentliga. Men hon lägger den största vikt vid läran och bekännelsen. Där läran och bekännelsen äro rätta och sanna och där dessa bli hjärtaker och ej blott förståndssaker, där blir det kyrkliga och kristliga lifvet hos samfundet och den enskilde sundt och hälsosamt. Utan ren lära kan ej finnas sundt kristligt lif. Hon är ingen kompromisskyrka, då det gäller dessa saker. Augustana-synoden har alltid glädt sig åt och villigt erkänt det goda, som den funnit bland sekterna, men har aldrig velat förening eller samverkan med dem. De bittra erfarenheter man gjorde under föreningen med den i läran så lösa Norra Illinois-synoden hade det goda med sig, att han kom till en klar insikt om det omöjliga att samarbeta med sådana, som ha en annan uppfattning i viktiga lärofrågor.

Förhållandet mellan de svenskar och norskar, som tillhörde Augustana-synoden, var alltid godt, och man arbetade tillsammans i harmoni och broderlighet till 1870, då man å ömse sidor ansåg det vara bäst att skiljas åt. Såsom vänner och bröder hade man arbetat tillsammans, såsom sådana skildes man, tillönskande hvarandra Guds rika nåd och välsignelse.

När The General Council of The Lutheran Church of America organiserades 1867, slöt Augustana-synoden sig till denna förening af lutherska synoder. Emedan Augustana-synoden är en af de största synoder, som tillhöra General Conciliet, så skulle den kunna utöfva ett nästan dominerande inflytande på denna del af den amerikanska lutherska kyrkan, om icke dess fäderneärfda blygsamhet och tillbakadragenhet hindrat den därifrån. General Council bedrifver blomstrande missioner i Indien och Porto Rico, till hvilka Augustana-synoden frikostigt bidrager med män och medel. Någon annan hednamission bedrifver icke Augustana-synoden, men många af dess medlemmar önska dock, att den snart skall börja en sådan. Augustana-synoden är dock en missionerande synod. Hvar och en af dess konferenser bedrifver så kallad inre mission inom sitt eget område. Dessutom bedrifver synoden mission på sådana områden, som ej tillhöra någon särskild konferens, såsom i Mon-

tana, Utah, Alaska, Alabama och Florida. Tvenne immigrationsmissioner, en i New York och en i Boston, uppehållas af synoden. År 1903 insamlades till synodens mission \$5,165.29, till konferensernas mission \$34,205.33 och till hednamissionen \$8,449.

Augustana-synoden har från början varit angelägen om barnens och ungdomens kristliga undervisning och fostran. Söndagsskolverksamheten är högt uppdrifven, och konfirmanderna erhålla en så grundlig undervisning som det under för handen varande omständigheter är möjligt. Församlingsskola hålles längre eller kortare tid hvarje år i många församlingar, men denna viktiga verksamhetsgren vårdas ej med det nit och den omsorg, som det uppväxande släktets väl kräver. Med afseende på denna sak ha vi mycket att lära af våra tyska bröder. Hade man lagt lika stor vikt vid församlingsskolan, som man lagt vid den högre skolan, så skulle utan tvifvel synoden räknat betydligt många fler medlemmar än den nu gör, och framtiden skulle vara ljusare än den är.

Den högre skolbildningen har uppdrifvits högt. Augustana-synoden har ett teologiskt seminarium, fyra fullständiga colleges, sju förberedande skolor (academics) samt affärs-skolor, musikskolor etc. Dessutom står man i begrepp att upprätta tre andra bildningshårdar. Utgifterna för denna verksamhet voro förlidet år \$228,221. Egendomsvärdet var \$801,455. De studerandes antal var 2,241. Synoden har sju barnhem, i hvilka vårdas 276 barn; den har tre hospital, i hvilka vårdades förlidet år 2,592 patienter; den har två diakonishem, ett älderdomshem, ett annat håller på att upprättas; den har en understöds-kassa för behöfvande pastorer och professorer och deras änkor samt en kyrkobyggnadskassa. Den har en blomstrande förlagsexpedition, som trycker och utgifver synodens officiella tidningar och böcker samt förser synodens församlingar med god litteratur på både svenska och engelska språken. Hvilket godt och vidsträckt inflytande alla dessa institutioner utöfva på alla områden, det kan ej lätt beräknas. Mycket har gjorts och göres, men ännu mer återstår att göras. Det som har uträttats de gångna 45 åren har kostat mycket bön och arbete, många försakelser och stora upp-

offringar, men arbetet har ej varit förgäfvat i Herren.

När vi blicka tillbaka kunna vi sanningsenligt utropa: Hitintills har Herren hjälpt oss. Det är hans nåd, att det icke är ute med oss. Hans löfte: "Jag skall icke öfvergifva eller förgäta dig", har gått i fullbordan på Augustana-synoden. Men huru skall det gå i framtiden? Ingen kyrka har ljusare framtidsutsikter än den lutherska. Detta gäller med afsende på den lutherska kyrkan i hela världen, i synnerhet den del däraf som är i detta land. Och af alla synoder i detta land har ingen en mera fördelaktig ställning än vår egen kära Augustana-synod, ty vi utgöra centern inom General Council, och General Council utgör centern bland de stora afdelningarna af den lutherska kyrkan i Amerika. Alla tecken tyda på att de yttersta lägren både till vänster och höger så småningom draga sig in mot centern. Men såsom kyrkans framgång under flydda år berott på troheten emot Herren och hans ord, så kommer det att bero därpå under kommande tider. Så länge vår synod håller sig orubbligt fast vid Guds ord och fortfar att predika enkelt och klart om synd och nåd, så länge är den oöfvervinnelig och skall gå från seger till seger, utveckla, utbreda och stadfästa sig allt mera ifrån det ena hafvet till det andra. Visserligen skola många svårlösta frågor uppkomma och kyrkan ofta befinna sig i många nya lägen, som skola göra det svårt för henne att veta huru hon visligast skall förhålla sig. Men allt skall gå väl, om hon tager förnuftet till fanga under trons lydnad och låter Guds ord vara sina fölters lykta på alla sina vägar. Må aldrig den dag randas, då vår kära synod uppsätter förnuftets gudinna i sina tempel eller låter röka för henne på sina altaren. Nu på den yttersta tiden, då det ena kyrkosamfundet efter det andra tröttnar på att följa den föraktade Nasaréen, öfvergifver honom och går bort, må vi, när Jesus vänder sig om till oss och frågar: *Ikke viljen I ock gå bort? alla församlingar och medlemmar af Augustana-synoden svara med en mun: Hvart skola vi gå? Du hafver eviga lifvets ord. När vi dig hafva, fråga vi efter himmel och jord intet.*

Nagot om försoningen i Kristus.

C. E. FRISK.

Jesu fiender gjorde allt hvad i deras förmåga stod att afkläda honom all ära och värdighet såsom profet och kung, men därmed fingo de endast tjäna att uppfylla profetierna om Jesu öfversteprästerliga ämbete och betyga Jesu konungavärdighet, och att han var Guds Son, på samma gång de uppenbarade sina hjärtans onda art. Ännu är icke striden utkämpad om Herren Jesus, hvem han är, ty otrons makt är stor hos många, inför hvilka Jesus står. Ännu blir Jesus bedömd mycket olika. Ännu får man höra fräcka utfall mot hans heliga person och verk. Särskildt bittra äro de egenrättfärdigas anfall mot Herren Jesus och hans stora försoningsverk. Alla som icke lärt känna sitt djupa syndafördärf och i samvetet känt Guds omutliga helighetskraft, vrede och dom öfver synden, som taga synden, dess följder och befrielsen därifrån mycket lätt, menande att det icke fordrades någon gottgörelse för människosläktets synder genom Jesu Kristi offerande i syndarens ställe, och att man endast behöfde Jesus såsom ett föredöme i lära och lif, så kunde man själf efterfölja honom och upprätta sig en rättfärdighet, som gäller inför Gud; alla sådana begabba talet om ett ställföreträdande försoningslidande, om att "Jesus skulle gifva sitt lif till lösen för de många," att "den rättfärdige skulle dö för de orättfärdiga", att den "som af ingen synd visste vadt gjord till synd för oss, på det att vi skulle varda Guds rättfärdighet i honom." De mena, att syndaförlåtelse kunde ske utan blodsutgjutelse, endast på grund af Guds kärlek, men sådant läser icke skriften någonstädes, utan både gamla och nya testamentet tala om blodet, offerblodet, såsom grunden — Jesu Kristi, Guds Sons, blod renar oss af all synd. Det är sant, att Gud har älskat oss, men denna hans kärlek bevekade Gud Fader att sända sin Son till *försoning för våra synder*, och detta den stund vi ännu voro ovänner. Nu har Gud framställt vår återlösare, "Kristus Jesus, till ett försoningsoffer medelst tron, genom hans blod, för att visa sin rättfärdighet o. s. v." "Kristus har älskat oss och utgifvit sig själf för oss till gifva och offer, Gud till välbehaglig lukt." Sålunda som blott tala om att Gud är kärlek, de vilja icke fatta, att Gud är *helig* kärlek,

att han är *rättfärdig*, är en *älskande helighet*; han är *ljus*, en *förlärande eld*, är *helig* och fordrar att vi skola vara heliga. Är det då underligt, om de utan fruktan kränka Herren Jesus uti hans öfversteprästerliga ämbete? Ö nej, nej!

O huru saligt är det icke att få stanna inför den korsfäste och i tron på hvad profeten Esaias uti det femtiotredje kapitlet talar om Guds Lamm se det syndbärande Guds Lammets "stifta frid genom sitt blod," och veta att det skedde för mig, att han tog min synd uppå sig och led straffet därför, och att jag får tillägna mig hans rättfärdighet.

Den, som gent emot Guds ord och ett vaket samvetes intyg förnekar återlösningen genom lösepenningen, Jesu blod, som förnekar Jesu Kristi ställföreträdelse i laguppfyllelsen och strafflidandet uti den af honom fullkomnade försoningen, och likväl hoppas frälsning, en sådan människa bygger sitt hopp om frälsning på lösans sand.

Påskpsalm.

Ho vill mer för döden bäfva
som för en allsväldig makt?
Kristus lefver och skall lefva,
han har döden nederlagt.
Döden är ej fruktansvärd,
frukta mer för synd och värld!
Öfver härjaren med glafven
hafver Kristus brutit stafven!

Visst försöktes dödens tänder,
hur de kunde bita bäst,
när han en gång fått i händer
den han fruktat allra mest;
men det var som ville natt
taga själfva dagen fatt,
stoffet himlens sol betäcka
eller mörkret stjärnan släcka.

Detta är vår påskagladje:
Jesus lefver, fast han dött,
till hans död från vår vi vädje,
i hans lif vårt lif är födt.
Jesus, hjälp oss hvarje stund
dö från synd och värld i grund!
Då först få vi rätt förfara,
hur du månd' uppstånden vara.

När vi dagligt oss bemöda
att med Jesu Kristi nåd
gamla mänskan i oss döda
med dess lustar, verk och råd,
se vi, att en ny uppstår,
söm allt större krafter får;
det är oss till tecken gifvet
af uppståndelsen och lifhet.

J. L. REXEBERG.

Columbia,

officielt organ för Columbia-konferensen.
utgifves den 15 i hvarje månad af Augus-
tana Book Concern, Rock Island, Ill.

Hufvudredaktör:

Pastor Gustaf Bergman,
1902 Harris ave., Bellingham, Wash.

Medredaktörer:

Pastor N. J. W. Nelson.
Pastor B. S. Nyström.

Prenumerationspris:

För helt år i förskott.....50 cents.
För helt år till Sverige.....65 "

OBSERVERA!

A den å tidningen eller omslaget fastklustrade adressslappen angifves, till hvilken tid tidningen är betald. Om detta datum är lika med eller äldre än det å löpande nummer, så betyder det, att prenumerationstiden är utlupen, och att prenumerationen bör förnyas.

Då enskild prenumerant insänder sin afgift, erhåller han ej skriftligt kvitto, utan datot å adressslappen framflyttas.

Vi bedja, att man benäget underrättar oss, om tidningen icke kommer regelbundet, och om möjliga misstag och oegentligheter.

Entry as second class matter at the Rock Island, Ill., P. O. applied for.

Konferensens ämbetsmän.

Pastor M. L. Larson, ordförande,
911 Stewart st., Seattle, Wash.
Pastor G. A. Anderson, vice ordförande,
R. F. D. No. 4, Mt Vernon, Wash.
Pastor Gustaf E. Rydquist, sekreterare,
1717 Franklin ave., Astoria, Oreg.
Pastor C. J. Renhard, kassör,
Portland, Oregon.

Genom den förestående Jesu döds och uppståndelsens högtid, långfredagen och påskdagen, påminnas vi på nytt, att Jesus "har blifvit utgifven för våra synders skull och uppväckt för vår rättfärdiggörelses skull." Under fastlagstiden hafva vi fått följa vår Frälsare steg för steg på hans marterbana och se honom lida i salen i Jerusalem, i Getsemane, där han förskräckes, bedröfvades och ängslas, kämpar med Gud i bönen och svettas blod; vi ha fått bevittna, huru han gripes af en vild pöbel, släpas inför sina domare, förhöres, hänas, begabbas, bespottas, hudflänges, törnekrönes och slutligen dömes till döden. Och under allt detta lidande ådagalade han sitt gudomliga tålmod och sin undergifvenhet: "Han blef pinad och plågad, och han upplät icke sin mun. Läk färet, som föres till slaktning, och lik ett lamm, som tiger för dem som klippta det, så upplät han icke sin mun." På

"Han är uppstånden, han är icke här." Mark. 16: 6.

långfredagen ljuder emot oss det djupt vemodiga budskapet, att man "förde honom bort till att korsfästas." På korset når lidandet sin höjdpunkt och frampressar öfver den upphöjde Frälsarens läppar ångestropet: "Min Gud, min Gud, hvarför har du öfvergifvit mig?" Hvem kan mäta djupet af det lidande, som världsförsonaren erfor under dessa stunder? Men mörkret, både det inre och det yttre, skingras. Jesus går segrande ur striden, väl stungen i hälen af ormen, hvars hufvud han krossar. Från korset förkunnar han: "Det är fullkomadt", hvarpå han, anbefallande sin ande i sin himmelska Faders händer, böjer sitt hufvud och uppger sin ande. Och snart därefter följer påskdagens glädjebudskap: "Herren är sannerligen uppstånden!" Guds Helige kunde icke se förgängelse, lifvets Furste kunde icke behållas af döden. Genom uppståndelsen satte Jesus inseglet på sitt återlösningsverk.

* * *

Skriftens utsago om betydelsen af Jesu lidande och död är otvetydig. Den framställes öfverallt som ställföreträdande. Egna synder hade Jesus inga att lida för. Han hade åtagit sig vår sak, han stod i vårt ställe, han led och dog till en försoning för våra synder. Endast så betraktadt kan hans verk vara af egentligt värde för en syndare och blifva en källa till verklig tröst i syndanöden. För den botfärdige syndaren, hvilken utesägligt härlig och ljuffig tröst är det icke att veta, att

hans synder icke kunna fördöma honom, ty Kristus har utstått straffet för dem. Lätom oss till vår gemensamma undervisning påminna oss några den heliga skrifs utsagor i detta ämne: Han blef sargad för våra öfverträdelse och slagen för våra missgärningar; näpsten lades uppå honom, att vi skulle hafva frid, och genom hans sår blefvo vi helade. — Herren kastade allas våra synder uppå honom — han rycktes bort ur de lefvandes land för mitt folks öfverträdelse, ett syndoffer för dem, Es. 53: 5, 6, 8. Se, Guds Lamm, som borttager världens synd, Joh. 1: 29. Ty medan vi ännu voro svaga, har Kristus, när tiden var inne, dött för ogudaktiga. Men Gud bevisar sin kärlek till oss därtill, att Kristus har dött för oss, medan vi ännu voro syndare. Ty om vi, medan vi ännu voro fiender, blefvo försonade med Gud, genom hans Sons död, skola vi mycket mer, sedan vi blifvit försonade, varda frälsta genom hans lif, Rom. 5: 6, 8, 10. Ty den, som icke visste af synd, har han för oss gjort till synd, på det att vi skulle varda Guds rättfärdighet i honom, 2 Kor. 5: 21. Och han är försoningen för våra synder, men icke allenast för våra, utan ock för hela världens, 1 Joh. 2: 2. Många flera liktydiga ställen kunde anföras. Låt vara, att denna lära är en stötesten för mänskligt förnuft; den är dock Guds ords lära. Och endast genom ett trons tillägnande af dess satiga innehåll kan syndaren blifva frälst. Någon annan frälsningsväg gifves det icke.

I detta sammanhang rinner oss i hägen, hvad en framstående kyrkans man i senaste århundrade hade att säga i berörda ämne. Hans ord voro dessa: "Jag skulle önska, att de skriftlärde, som klaga öfver försoningslärans missbruk, bevisa dess omöjlighet och väl också försöka att genom exegetiska konstgrepp förklara bort henne ur bibeln, jag skulle önska, att de stode vid en ringa, en obildad mans ur folket döds-sång. Han känner sin skuld, han härklyfver icke begreppet om möjligheten för en annan att lida i hans ställe, försona, tillfyllestgöra; det har aldrig fallit honom in att tvifla därpå. Hvarmed vill man trösta honom, om detta sista stöd undanryckes honom i döden, om det säges honom, att hvad han själf felat, det måste han själf gälda? Försoningsläran må vara oförklarlig annars; hon får sin förklaring i döden. De bleknade läpparna uttyda henne, det bristande ögat ser hvad hon innebär." — Ja, hvad en syndare, som känner sin synd, känner sig behöfva, det är en Frälsare, genom hvilken han kan blifva frälst utan egen förtjänst. Alla uppriktiga själar måste tacka Gud, som efter sin egen vishet och kärlek på ett så underbart sätt beredt frälsning för dem genom Jesus Kristus. Aldrig kunna de för mycket begrunda och upphöja denna evangelii kärna: frälsningen genom Kristus, och en särskild anledning därtill gifves det just i dessa dagar.

* * *

Jesu uppståndelse är af icke mindre betydelse än hans lidande och död. Den är slutstenen i frälsningsverket. Därigenom ådagalade han sin fullkomliga seger öfver döden och dödsriket och bevisade sig vara en fullkommen Frälsare. Han är "krafteligen bevisad vara Guds Son däraf att han stod upp ifrån de döda." Ty "om Kristus icke är uppstånden, så är eder tro fäfång, och I ären ännu i edra synder." Påskdagen är därför i högsta mening en glädjens och fröjdens dag, ty dess budskap till syndaren är, att han verkligen kan blifva befriad från syndens skuld, straff, dom och herravälde och rättfäriggjord i Kristus. Och delaktigheten i detta goda kommer till stånd på det sätt och genom de medel, som Gud själf i ordet har anvisat. Omvändelsen, bättring och tro, eller hjärtats kommande till Jesus, är sättet, och medlen äro ordet och sakramenten. Och sedan följer

den nya vandringen med Gud i kraft af Jesu uppståndelse och består i ett dagligt afklädande af den gamla människan, synden, och iklädande af den nya människan, Kristus, ty "såsom Kristus vardt uppväckt från de döda genom Faderns härlighet, så skola ock vi vandra i ett nytt lefverne." Där nådens verk får hafva framgång, kommer till stånd en uppståndelseglädje och frid, som öfvergår allt förstånd och som slutligen uppgår i den himmelska och eviga påskglädjen. Huru skall icke hjärtat då sjunga: Gud vare tack, som har gifvit oss segern genom vår Herre Jesus Kristus! Välsigne Herren för oss alla rikligen den förestående högtiden.

* * *

I denna tidnings marsnummer förekom åtskilligt om och från konferensens nyligen i Seattle hållna årsmöte. Äfven ingår något från samma möte i detta nummer. Bland sådant, som icke varit synligt, är kassörens rapport. I tanke att dess innehåll är af intresse för läsekretsen, anföra vi här efter anteckningar ett utdrag ur densamma. Hela peningsättningen uppgick under det flydda året till nära \$4,000. För följande ändamål bidrogo våra församlingar med bifogade belopp:

Konferensens mission.....	\$828.40
Augustana College.....	660.11
Hednamissionen.....	244.48
Konferensreferat.....	26.87
Kyrka i Vancouver, B. C. .	55.95
Kvinnomissionsföreningen .	60.95
Immigrantmissionen.....	25.15
Porto Rico-missionen.....	5.00
Kyrka i Alaska.....	71.67
Church Extension Society..	28.33
Understöds-kassan.....	39.71
Diakonissanstalen.....	94.46
Synodens kassa.....	37.00

Detta utgör tillsammans en summa på \$2,178.08, eller \$1.22 per kommunikant. Från synodens missionsstyrelse hade erhållits det för år 1903 lofvade anslaget på \$500. I respredikantkassan rapporterades en behållning på \$745.13. — Allt detta är uppmuntrande. Må resultatet af innevarande års verksamhet blifva det än mera. Fordringarna på missionskassan i synnerhet blifva i år ansevärdiga, på grund af gjorda anslag för svaga församlingar och missionsfältet. Gifve Herren oss alla ett rätt uppoffrande sinne för befrämjandet af hans sak bland vårt folk.

* * *

Med glädje och tacksamhet erkännes det varma intresse, som synoden

stälde ådagalagt för vår konferens och dess verksamhet. Detta intresse har funnit uttryck i den beredvilighet, hvarmed understöd beviljats, oaktadt synoden knappast vetat hvarifrån medlen skulle tagas, ty det är svårt att anskaffa medel för uppehållet och utvidgandet af verksamheten på de missionsfält, som stå under synodens omedelbara tillsyn. Nu senast har AUGUSTANAS redaktör i ett par nyligen utkomna nummer af sagda tidning tagit kraftigt till orda till förmån för de stora behoven af medel för arbetets bedrivande. I dessa artiklar komma ock California- och Columbia-konferenserna varmt i åtanka. Han förordar en frivillig extra insamling för synodens skuldsatta missionskassa, och hans ord ha redan börjat bära frukt. Af hjärtat instämma vi i den vördade redaktörens önskan och bön, att Gud måtte få väcka hos sitt folk en sådan kärlek till missionen, som är villig att också offra medel för Guds rikssak på hemmissionens fält. Må denna bön om medel hörsammals af många äfven inom Columbia-konferensen!

* * *

Synodens och det gemensamma läroverkets persidenter hafva nyligen tillsändt synodens pastorer och församlingar en rundskrifvelse, hvori rekommenderas, att Grundläggarnas dag i år firas söndagen den 30 april, och att de offer, som då upptagas, tillfalla professuren i kyrkohistoria vid nyssnämnda läroverk. Man beder innerligt, att dessa offer må blifva så rikliga som möjligt. Särskild anledning gifves nu att göra en extra kraftansträngning för samlandet af en fond på ungefär \$60,000, ju förr ju hellre. Från Sverige har nämligen nyligen kommit läroverket tillhanda en fond på 100,000 kronor (\$27,000). Denna gåfva är gifven med villkor, att här i landet insamlas för läroverket tvenne fonder på tillsammans \$60,000. Må villkoret snart uppfyllas! All heder åt moder Svea för den vackra gåfvan!

* * *

Det händer någon gång att kritiskt anlagda församlingsmedlemmar göra sin pastor uppmärksam på verkliga eller inbillade fel, som han uti predikan begått mot — grammatikens regler! Nåja, "om någon icke felar i ord, är han en fullkommen man." Om det tillbörliga eller otillbörliga i dylik kritik gifves det nog olika meningar. Bäst är nog, om

den *mycket sparsamt* användes. Till hågade kritici vilja vi blott ytterligare säga: 1) talen icke till er pastor om hans grammatikaliska fel rätt i kyrkan efter avslutad gudstjänst, ty det är högst ogrannlaga, utan uppskjuten det till en lägligare tid och plats; 2) gören oder först förvissade om att han verkligen har felat, ty annars dragen i åtlöje öfver oder själfva!

* * *

Emedan denna tidnings hufvudredaktör gaf sig ut på en månads resa åt "Östern", så öfverlämnade han bestyret med detta nummer åt undertecknad, som härmed begagnar tillfället att säga ett hjärtligt "tack för sist!" till alla gamla vänner, och nya med! Ändamålet med redaktörens resa har jag mig, tyvärr (!), icke bekant. Allt, hvad jag med någorlunda visshet vet, är, att han vid bortresan var ungdar! Således rikt tillfälle till gissningar! — Emellertid tillönska vi honom allsköns lycka och Guds beskydd under resan och välkommen tillbaka igen.

N. J. W. N.

Kyrkliga nyheter.

*KONFERENSENS MISSIONSKASSA har betydligt förminska-
tats sedan konferensmötet. Kassören
skulle vara tacksam att få mottaga
församlingarnas bidrag. Första söndagen i hvarje månad bör kollekt
upptagas i alla församlingarna för
konferensens mission, så vidt möjligt
är. Alla medel sändas till kassören,
pastor Carl J. Renhard, 560 Rodney
ave., Portland, Oregon.*

* * *

Från La Conner. Den varma vårsolen gör att lifvet i naturen spritter och segrar i tusen former och pryder jorden med blommor och frisk grönska. Men under allt detta klappar dödens ängel på det ena hemmet efter det andra, både inom och utom Bethsaida-församlingen. Och han aktar hvarken ungdom eller ålderdom. Ej så länge sedan var det äldringen Carl Johan Chilberg, som kallades hädan, så när 92 år gammal. Han var en af de första svenskarna, som bosatte sig i Wash.

Den 12 mars kallades den 15-åriga Alonzo Johnson, son till C. J. Johnson, en af församlingens trustees. Före den sista sjukdomen var han en ovanligt frisk och stark gosse.

Den 23 mars fick Mrs Olof Wingren hemlof, ej fullt 30 år gammal. En särdeles ömmande omständighet är, att hon efterlämnar, jämte man och syskon, en delvis förlamad dotter, 7 år gammal. Hennes sista ord till Mr Wingren voro: "farväl, jag väl vara på Linnea."

Så har församlingen fått täta och

kraftiga påminnelser om att vi "här icke hafva någon varaktig stad." Vi torde behöfva dem. I hvardagslifvets id kunna vi lätt glömma, att människan är förelagdt en gång dö och sedan dom. Vid en begrafning måste ju en hvar tänka: En dag skall dödens ängel klappa äfven på min dörr, komma in och stå vid min säng, hämta min ande och lämna dess lerkar så där blekt och kallt och liflost. Från denna synpunkt synes vårt flydda lif ofta så annorlunda. Under hvardagslifvet tycker nästan en hvar, att hans väg är ren. Men från dödens och evighetens synpunkt kan den te sig allt annat än ren. Jag har sett exempel därpå. Ett skall jag aldrig glömma. Jag hade förgäfvit bemödat mig att öfverbevisa en man om ett orätt förhållande i hans lif. Så blef han häftigt sjuk och trodde att han skulle dö. Då ropade han om barmhärtighet och var nära *förtviflan* öfver den synd han under hvardagslifvet icke kunnat se och erkänna. Aek hur nödigt att vakna upp rätteligen, att söka frid med sitt eget samvete och sin Gud.

Detta utgör ock en kraftig maning till alla sanna kristna att med trohet och nit verka Herrens verk medan dagen är. Natten kommer snart.

G. A. ANDERSON.

* * *

Spokane. En af församlingens aktade medlemmar, Mr J. A. Sandgren, har godhetsfullt lofvat skänka \$1,000 för ett "basement" under kyrkan. Församlingen har med tacksamhet mottagit gåfvan och beslutat att genast skrida till verket med byggandet.

Mr Peter Anderson, en af lutherska församlingens diakoner, afsomnade stilla och fridfullt efter en längre tids sjukdom i sitt hem den 24 mars i en ålder af 70 år och 5 månader. Han sörjes och saknas af hustru, 4 söner och 3 döttrar, flera barnbarn och en stor vänkrets. Sorgegudstjänst firades den 26 mars i lutherska kyrkan, då pastor Jespersen predikade öfver Fil. 1: 21. Frid öfver den hädangångnes minne.

* * *

Portland. Insamlingen för den nya kyrkolöten har gått med raska steg. Omkring \$2,500 äro redan subskriberade och inbetalda. Affärerna ha ännu icke kunnat fullständigt uppgöras, emedan det tar någon tid att få papperen klara.

Bland amerikanerna i vår stad hållas för närvarande stora väckelse-

möten. Nio s. k. evangelister och lika många professionella revival-sångare äro engagerade att verka här omkring två veckor. De ha stora folksamlingar vid mötena. Många af dem hålla goda predikningar, men om verkliga väckelser kunna åstadkommas så där på beställning, torde väl kunna sättas i fråga. En af dagtidningarna har uppträdt ganska starkt emot hela tillställningen och anser det såsom ett slags teaterspel. Entusiasmen är ganska stor; om det verkliga resultatet blefve en tiondedel däraf, så vore det väl.

Församlingens sångkör hade en rätt lyckad fest torsdagen den 30 mars. Inkomsterna blefvo närmare \$25 och gå till att betäcka omkostnaderna för inköpta sångböcker.

Församlingens diakoner, som vid senaste stämman fått i uppdrag att bestämma om engelsk verksamhet, beslöto vid sitt senaste möte, att engelsk gudstjänst skall hållas första söndagskvällen i hvarje månad.

* * *

Seattle. Vi hade nattvardsgång den 2 april. Det är särdeles glädjande att se så många af våra unga medlemmar vid Herrens bord. Vi hade glädjen att hälsa fyra kommunikanter välkomna in i vår församling. Vi få inga stora skaror, men det är ändå glädjande att se en stadig tillväxt. Sedan nyåret har församlingen ökat med 19 kommunikanter och 6 barn. Gud välsigne dem alla, hela församlingen och hela vårt samfund, ja, hela kristenheten.

* * *

Tacoma. Snart få vi åter fira påska. Vi ägna oss åt att förbereda oss därför med passande festligheter i kyrkan för både äldre och yngre. Må Guds Ande få bereda våra hjärtan till rätt påskfirande. På f. m. vilja vi samlas till påskgudstjänst vid den vanliga tiden för våra gudstjänster kl. 10:30. Kören kommer att sjunga en eller två sköna påksånger vid gudstjänsten. På aftonen kl. 7 hafva söndagsskolbarnen sin påskfest. — Våra laudsmän i South Tacoma hafva bildat en sv. luth. kyrkoförening, som redan inköpt en tomt att med det snaraste uppföra ett kapell uppå. Vår församling har nödgats hålla söndagsskola i andra kyrkor därstädes, men det har aldrig varit tillfredsställande för vår verksamhet, utan man har önskat man hade egen lokal, både för söndagsskolans hållande och för gudstjänster, och nu har man på allvar tagit

itu med att tillgodose detta behof såsom ofvan nämnts. Det var i sanning glädjande att få sammanträffa med landsmännen i So. Tacoma uti ett sådant ärende. Herren främje företaget till stor andlig bättnad för vårt folk i den stadsdelen och Guds rikets framgång.

Vi hafva under passionstiden tillsammans med de norska lutheranerna i vår stad haft gemensamma passionsbetraktelser till stor andlig vederkvickelse och uppbyggelse. Herren beskäre oss välsignade pingstskördar såsom en frukt af andaktsstunderna kring vår dyre Frälsares kors och fröjdebudskapet: Herren är sanneligen uppstånden.

Mr och mrs Frans E. Swanson, en af församlingens äldre familjer, bortgifte sin äldsta dotter Bertha Sofia till seglaren F. O. Nelsen från San Francisco, Cal., lördagsaftonen den 25 mars. Bröllopet stod i hemmet. Vigseln förrättades också där inför en stor skara släktingar och intima vänner. Vi glädja oss med föräldrarna öfver att bruden icke kommer att flytta från dem och oss, och att det är hopp om att seglaren snart slår sig ned på landbacken uti Tacomas rosenlund. Herren Jesus vare de nygiftas ledstjärna och hans ord deras kompass till en lycklig seglats genom tiden in uti evighetens sälla hamn.

* * *

Vancouver, B. C. Tvenne viktiga händelser i församlingens historia inträffade under mars månad.

Vid konferensens senaste årsmöte i Seattle blef församlingen uppmanad att i samråd med missionsstyrelsen kalla pastor. Den 6 mars hölls prästval, hvarvid den af missionsstyrelsen rekommenderade kandidaten, teol. stud. Rubert Swanson, enhälligt valdes att efter erhållen ordination blifva församlingens pastor. I enlighet med stämmans beslut utfärdades kallelse till studeraren le Swanson, som sedermera jakande besvarat densamma. Mätte detta steg lända til Guds rikets framgång och hans namus förhärliande ibland oss.

Den 21 mars flyttade församlingen sin lösa egendom från den tillfälliga lokalen å Hastings st. till den nya kyrkan vid Princess st., och Dunlevy ave. Första gudstjänsten i det nya templet firades söndagen den 26 mars. Församlingen fick nu en försmak af hvad det vill säga att samlas i eget hem. Glädjen var

stor. "O huru ljuflig är din boning, Herre, kär!" var den första psalm, som uppstämdes. Blifve detta tempel för många en verklig Herrens boning, en plats, om hvilken vi med glädje sjunga: "Huru ljufliga äro icke dina boningar, Herre Sebaot! Min själ längtar och trängtar efter Herrens gårdar."

Kyrkans storlek är 30x50 och anordningen sådan, att ett tillbygge lätt kan göras på södra sidan, då behofvet så kräfver. Mr F. H. Holt, medlem af engelska kyrkan i staden, har uppfört byggnaden. Kontraktet var \$1,260. Detta innefattade emellertid ej plattform, predikstol, altare, bänkar m. m. Våra snälla snickare äro nu ifrigt sysselsatta med att på lediga stunder fullborda inredningen. I maj hoppas vi få allt färdigt, så att kyrkan då kan högtidligen invigas till ett Herrens tempel.

* * *

Astoria-pastoratet. Astoria. Reparationerna å kyrkan pågå ännu. Det är godt att se det intresse, som gör sig gällande härvid. Många bidraga både med penningar och frivilligt arbete. Subskriptionen uppgår nu till öfver \$1,000. Herren löne allt arbete och uppoffring i församlingen.

Dorkas-föreningen är verksam, och den nya orgeln, som den har beställt, kommer att insättas i början af juli månad.

Syföreningen höll nyligen en liten försäljning, vid hvilken omkring \$100 inbragtes.

Årets nattvardsbarn komma att konfirmeras pingstdagen.

Skamokawa. Regelbunden verksamhet har börjats här och ganska mycket intresse visas därvid. Gudstjänsterna hållas nu uteslutande på engelska språket. Mätte äfven denna lilla plantering där uppe i dalen växa till och bära frukt för Guds rike.

Cinook. Här arbetar studerande Leonard Alexander med framgång. Här hafva skandinaverna en ny präktig kyrka, och hafva de äfven inköpt en tomt bredvid kyrkan, på hvilken de i en snar framtid ämna bygga prästhus. En liten arbetsam församling bland de unga flickorna har nyligen anskaffat en präktig ringklocka för kyrkan.

South Bend. I South Bend hafva äfven våra norska trossyskon börjat verksamhet, och begagna de vår kyrka för sina gudstjänster. Här finnas många, som stå utom församlingens

gemenskap. Om alla skandinaver här, eller t. o. m. om blott alla svensktalande förenade sig med församlingen, skulle det snart vara möjligt, med litet hjälp af missionen, att underhålla egen pastor.

Mist—Fishhawk. Uti Nebalem-dalen hafva regn och dåliga vägar förhindrat verksamheten, men nu med vårens och sommarens ankomst undanröjas sådana hinder.

* * *

Troy, Idaho. En af vår församlings medlemmar har genom döden afgått, nämligen mrs Christina Charlotta Sjölander, som den 17 sistlidne mars stilla och fridfullt afsonnade i en ålder af 59 år 2 månader och 10 dagar. Hon har under en lång följd af år fått dragas med en sjuklig kropp, hvarför det närvarande lifvet hade föga af glädje att erbjuda henne, och hon sag med längtan hemåt emot det bättre lifvet och glädde sig åt att det skulle bli godt att komma hem. Hon sörjes och saknas närmast af make och fosterson. Hvile hon i frid!

De unga flickornas syförening håller regelbundna möten hvarannan vecka. Den har redan förfärdigat en rätt ausenlig samling af hvarjehanda vackra och nyttiga saker. I den närmaste framtiden kommer föreningen att hålla försäljning af sina arbeten. Blifve resultatet uppmuntrande för de flitiga unga damerna.

Pastoral förrättningar.

DÖPTA:

Af pastor G. A. Anderson:

den 5 mars: Rudolf, son till Sven och Inga Olson;

den 12 mars: Ruby Linnea, dotter till Fred och Maria Johnson, N. Avon, Wash.;

den 26 mars: Mathilda Maria, dotter till Alfred och Christina Nelson, Sedro-Woolley.

Af pastor J. Jesperson:

den 22 febr.: Esther Elisabeth, dotter till mr och mrs Gustaf Svenson;

Den 25 febr.: Henry Nathanael, son till mr och mrs Gustaf Nelson.

Af pastor B. F. Bengtson:

den 5 mars: Vivi Svea Ingeborg, dotter till Otto och Selma Vik, No. Bend, Ore.

Af pastor Martin L. Larson:

den 6 mars: Emil Adrian, son till mr och mrs Charlie Olund, Colby, Wash.;

den 12 mars: Ebba Hellen, dotter till mr och mrs Theodor Anderson, Seattle.

Af pastor Carl J. Renhard i Portland, Ore.:

den 26 mars: Esther Madelen, dotter till mr och mrs Bengt Swenson:

den 2 april: Daniel Ruben, son till mr och mrs Andrew F. Peterson.

Af pastor Gustaf E. Rydquist:

den 2 april: Jeanette Gerdie Linnea, dotter till Chas. och Gerda Clase.

Af pasor N. J. W. Nelson:

den 15 mars: Mildred Joenetta, dotter till mr och mrs Carl E. Anderson, Moscow;

den 26 mars: Edith Johanna Christine, dotter till mr och mrs Elof Martinson, nära Troy;

den 2 april: Sidney, son till mr och mrs Lauritz A. Dehle, Little Potlach;

den 3 april: Arnold Theodore och Vine Viktoria, tvillingbarn till mr och mrs Andrew G. Anderson, Moscow;

samma dag: Oscar Elfin, son till mr och mrs Andro J. Lindquist, Moscow.

VIGDA:

Af pastor G. A. Anderson:

den 30 mars: Oscar Mattson och mrs Anna Blomquist.

Af pastor J. Jespersion:

den 4 febr.: Nels Johan Peterson och Anna Maria Nordberg, båda från Spokane, Wash.;

den 3 mars: Fred Donaldson och Emma Auberton, båda från Wardner, Ida.;

den 18 mars: Adam W. Leitinon och Ida J. Sauvola, båda från Spokane, Wash.

Af pastor B. F. Bengtson:

den 1 mars: Adolph Lindros och Anna Nieminen, båda från Ten Mile Lake, Ore.;

den 25 mars: Johan E. Bjubeck och Anna Söderman, båda från Marshfield, Ore.;

den 28 mars: John Sjöset och Karin Gjersvold, båda från Parkersburg, Ore.

Af pastor Martin L. Larson:

den 25 mars: Dan Skoglund och Emelia Olson, båda från Sedro-Woolley, Wash.

Af pastor Carl J. Renhard:

Den 16 mars: Martin A. Reiger och Antoinette Johnson;

den 19 mars: Axel Chellberg och Carrie Mattson;

samma dag: Andrew Johnson o. Alvina Teir.

Af pastor Gustaf E. Rydquist:

den 18 mars sammanvigdes i brudens föräldrahem Carl Moberg och en af församlingens verksamma unga damer, Ella Enborg.

JORDFÄSTADE:

Af pastor G. A. Anderson:

den 14 mars: Oliver Alonzo Johnson, 15 år;

den 25 mars: Mrs Carolina Wingren, 30 år.

Af pastor Martin L. Larson:

den 19 mars: Mrs Nora Younggren, Seattle, 39 år;

den 28 mars: Charlie Lindholm, Seattle, 43 år;

den 31 mars: Ruth A. E. Weinhadt, Green Lake, Wis., 9 månader och 5 dagar.

Af pastor Carl J. Renhard:

den 18 mars: Mrs Brita S. Westlund från Bonneville, Ore.

Af pastor N. J. W. Nelson:

den 19 mars: Mrs Christina Charlotta Sjölander, Troy, Idaho, 59 år.

WESTERN WASHINGTON

with its vast bodies of *timber*, affords ample opportunity for the establishment of *lumber and shingle mills*. The soil when cleared, is exceedingly productive, and fruit, grain and vegetables grow in great abundance. These find a ready market in the lumber camps, the larger cities, and the Alaska trade. Government timber land can still be secured, while cut-over lands, suitable for dairying and truck gardening, can be purchased at reasonable prices along the Northern Pacific Railway, between Seattle and Sumas.

For maps and full information regarding this and other regions along the Northern Pacific Railway, ask for Series H 212. Write to

C. W. MOTT, Gen'l Emigration Agent, Northern Pacific Ry., St. Paul, Minn.

OLSON & JOHNSON

Möbel- & Järnhandel

Stort lager * Priserna de billigaste
Troy, Idaho.

OSCAR LARSON,

Tyger, Kläder, Skor, Hattar, Herrekiperings-artiklar och Grocerier.

TROY, - - - - IDAHO.

J. A. BJÖRKLUND

Kom och besök mitt rikhaltiga lager af

VAGNAR & FARMREDSKAP.

TROY, - - - - IDAHO.

Det bästa är alltid det billigaste, och det är hvad ni får hos

Geo. Creighton,

parti- och minthandlare med

Tyger, Kläder och Skor

SVENSKA TALAS.

MOSCOW, - - - - IDAHO.

Endast bästa arbete utföres å

Moscow Steam Laundry

H. P. EGGAN.

Skandinavisk Fotograf.

Porträtter insätts i ram.
Rikhaltigt förlag af taffor.

3:dje gatan, - Moscow, Idaho.

Will E. Wallace

JUVELERARE och OPTIKUS

Opp. Post Office, - Moscow, Idaho.

CHILDERS & CHILDERS

Fresh and Home-made

CANDIES, ICE CREAM & SOFT DRINKS

MOSCOW, - - - - IDAHO.

Hagan & Cushing

Första klassens

Kötthandel

BUTIK Å MAIN STREET

Högsta kontanta pris betalas för biff, fläsk, fårkött och fjäderfä.

R. HODGINS,

Druggist och Kemist.

Stort förlag af skol- och andra böcker
samt utrustning för kontor och skolor.

MOSCOW, - - - - IDAHO.

Motter, Wheeler Co.

The Leaders

MOSCOW, - - - - IDAHO.

JAP-A-LAC

Wood finish, Floors, Furniture, etc.

The Gem City Hardware Comp., Ltd.

MOSCOW, - - - - IDAHO.

DAVID & ELY

DEPARTMENT STORE

The largest and best stock of goods in North Idaho. Call and look the stock over.

MOSCOW, - - - - IDAHO.

Columbia

Published monthly by Augustana Book Concern,
Rock Island, Ill., Price 50 cents a year.

Entered at Rock Island Post Office as second class
mail matter.

Parker Printing Co.

Tryckeri, Bokbinderi

RUBBER STAMPS, BLANK BOOKS

1215 RAILROAD AVE. BELLINGHAM, WASH.
Phone Red 293

Bellingham Bay & British Columbia R. R. Co.

Time Card Effective Oct. 9th, 1904

Trains arriving at Bellingham at 12:30
p. m. and leaving Bellingham at
2:35 p. m., connect with the Canadi-
an Pacific Railway at Sumas.

Trains leave Bellingham:

No. 1, Passenger, Daily 2:35 p. m., for
Sumas, Vancouver, Maple Falls, Gla-
cier and all points East.

No. 3, Passenger, Daily Except Sunday,
4:45 p. m., for Everson och Lynden.

No. 5, Mixed, Daily Except Sunday,
9:45 a. m. for Sumas.

No. 7, Passenger, Saturday only, 9:35
a. m. for Everson, Lynden, Sumas,
Maple Falls and Glacier.

Trains arrive Bellingham:

No. 2, Passenger, Daily 12:30 p. m.,
from Glacier, Maple Falls, Vancouver
and all Eastern Points.

No. 4, Mixed, Daily except Sunday,
9:15 a. m., from Lynden.

No. 6, Mixed, Daily except Sunday,
4:15 p. m. from Sumas.

No. 8, Passenger, Saturday only, 6:05
p. m., from Glacier, Maple Falls, Su-
mas, Lynden and Everson.

A. BRANIN, J. J. DONOVAN,
Asst. Supt. Gen. Supt.

Svensk Urmakare

P. M. PETTERSON

Noggrant arbete 1105 Harris avenue
Glasögon justeras Sta. A, Bellingham

THE Coffee Club

1209 Dock St.
BELLINGHAM

is not a "Charity." It is philanthropy
on a business basis. At the Lunch Coun-
ter you get "value received" for your
money. The best food that can be bought
is served.

The Profits are used to Maintain the
FREE READING ROOM.

Daily papers and latest magazines al-
ways on hand. If you lunch here, your
money benefits others as well as yourself.
Hot Lunches from 6:30 a. m. to 10 p.
m. Entrance to Lunch Counter through
Reading Room.

O. B. Read, manager

Real Estate First Mortgages

14 Years Experience in Whatcom Co.
Only Conservative Loans Made
Personal Examination of all Securities
Titles Carefully Examined

We look after taxes and insurance, collect
and remit principal and interest
promptly without charge. We
invite correspondence.

Thomas & Simpson Investment Agents

Cor. Holly and
Bay Streets Bellingham, Wash.

P. L. HEGG, Fotograf

Gör förstoringar i alla grader.
Vyer, vykort och Souvenir Album i sorte-
rade lager. Stort lager af fotograf-mate-
rialer och tafvelramar. Lägsta priser.

1255 Elk Street, Bellingham, Wash.

A. G. WICKMAN THE TAILOR

210 E. Holly St., Bellingham, Wash.

VID BOKINKÖP

IMPORT AF NYA SVENSKA BÖCKER ERHÅLLES STÄNDIGT

Katalog gratis på begäran.
FÖR: ST. PAUL, MINN.

Lutheran Augustana Book Concern
ROCK ISLAND, ILL.

BELLINGHAM,

Whatcom co., Wash.

erbjuder stora fördelar

Belägen invid Puget Sound. Har ett
ideellt klimat. Inga askstörnar
cykloner eller skadedjur. Ideellt för frukt-
odling och boskapskötsel. Flera tusen
acres land ännu ouppodlade. Har trans-
kontinentala järnvägar, som stå i direkt
förbindelse med handels- och sjöfartsin-
dustrien. Fördelaktigaste läge för stora
fabriker och verkstäder.

Vi sälja stadslotter för
\$25.00 vid inköpet och
resten i fem dollars
månatlig afbetalning.

Bellingham Bay Improvement Company

(The Townsite Co.) Depot Bldg., R. R. ave.

Henry Engberg

Apotekare

och kemist.

BELLINGHAM, WASHINGTON

Your Chance To Go West

Whether you go to settle, or only seek an opportunity
for a new home, you can take advantage of especially
low rates. One-way colonist tickets until May 15th.
Round trip homeseekers' tickets every Tuesday during
March, April, May and June.

Magnificent country. No better soil, climate and op-
portunities. Own a farm and a home where profits
are sure. Reached via

Northern Pacific Railway

Write at once for maps, booklets and special informa-
tion. Ask for Series L. 918, E. W. Mott, General
Emigration Agent, St. Paul. Rates and information
from A. M. Cleland, General Passenger Agent, N. P.
Ry., St. Paul.